

Протокол

№

гр. София, 18.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2734** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл.142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Д. Д. Ж. – редовно призован, явява се лично. Представява се от АДВ. С. П. с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован. Представява се от ЮРК. Б. С. с представено по делото пълномощно.

СПП – редовно призована, представява се от прокурор КУМАН КУМАНОВ.

АДВ. П. : Да се даде ход на делото.

ЮРК. С. : Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР К. : Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпили по искане на пълномощника на ищеца материали, приложени към НАХД № 11738/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 103 състав, към което е приложено и адм. дело № 375/2023 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав.

АДВ. П. : Поддържам исковата молба и направените в нея доказателствени искания.

Моля да пристъпим към разпита на свидетелите. Водим двама, които ще установяват следните

обстоятелства - свидетелят Е. Е. К. ще установява обстоятелства, които са възприети лично от него както във връзка с основанието за задържане на ищеца, така и за последиците от задържането, чието обезщетяване претендираме, а свидетелят В. М. Р. ще установява единствено обстоятелства, които са свързани с последиците от задържането.

Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. С. : Оспорвам исквата молба. Не възразявам да се разпитат свидетелите.

Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОР К. : Няма да соча нови доказателства. Да се пристъпи към разпит на свидетелите.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните счита, че следва да бъдат приобщени към настоящото производство приложените документи към НАХД № 11738/2020 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 103 състав и адм. дело № 375/2023 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав, както и да се проведе разпит на допуснатите двама свидетели.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА към настоящото производство представените по искане на пълномощника на ищеца документи, приложени към НАХД № 11738/2020 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 103 състав и адм. дело № 375/2023 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав.

ПРИСТЪПВА към разпит на свидетелите допуснати по искане на ищеца

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля, както следва :

Е. Е. К. – 72 години, българин, български гражданин, живее във фактическа раздяла със съпругата си, неосъждан, нямам роднински връзки с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ К. : Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СВИДЕТЕЛЯТ К. на въпроси на съда :

Познавам ищеца от около 10 години. Запознахме се на работното ми място - „ХЕМУС ХОТЕЛС“ АД. Аз и към момента продължавам да работя. В началото, когато се запознах с Д. Ж., аз работех като Главен счетоводител, а той работеше като шофьор-снабдител. Д. напусна фирмата след случая през 2020 г., свързан със задържането му. Напускането му няма връзка със задържането.

Знам за задържането на ищеца на 02.02.2020 г., мисля, че това беше датата. Бяхме заедно с него на протест в центъра на [населено място]. Протестът беше срещу Правителството на Б. Б.. На протеста отидохме заедно около 10 души от фирмата. Случи се след обяд, може би към 16 - 17 часа. С колегите бяхме заедно на протеста, но част от тях се разотидоха. Аз също си тръгнах. Всеки си тръгна по различно време.

Бяхме се събрали в парка зад Бившия Мавзолей. Протеста беше пред парка срещу Правителствената сграда. Самото събиране на хората, протестиращите ставаше в парка зад Мавзолея.

Около мен имаше и други хора при придвижването. В парка се изчакваха, за да се събере мнозинството и след това се придвижихме към самото място на протеста – пред Правителствената сграда.

Аз присъствах на мероприятията за около няколко часа. Тръгнах си около 19,00 – 20,00 часа.

По време на протеста групата от фирмата се бяхме разпръснали. Не сме били много близко един до друг, но се виждахме кой къде се намира. Не бяхме чак толкова отдалечени, за да не се виждаме. Не помня Д. да е видял други свои познати и да е отишъл при тях. За времето, в което съм присъствал на протеста, аз съм комуникирал и с другите колеги, които бяха там. Не помня да е имало други наши колеги, които да са били по - напред от мен и Д. да е бил до тях, може и да е имало, но не си спомням.

Когато аз си тръгнах от протеста, хората се бяха активизирали да протестираат. Започнаха да викат, да скандират, протеста се разпали. Под засилване на протеста разбирам викането, активността, скандирането на протестиращите. Не съм забелязал в това време да са идвали нови протестиращи.

Аз си тръгнах от протеста, а Д. – остана. Това го разбрах по-късно. Също така разбрах, че са го прибрали в полицейско управление и отидох да го освобождавам. Това не ми влиза в задълженията. Направих го от колегиалност. Аз отидох да го прибера от Второ районно управление на МВР - [населено място]. Други не са се заемали. Ние с Д. сме приятели, колеги и се уважаваме. Според мен нямаше нищо лошо да отида да го прибера и да му помогна с каквото мога.

Когато аз си тръгнах от протеста, той активно продължаваше. В групата, в която бях аз, заедно с колегите ми не сме носили транспаранти или други неща, изразяващи мнение защо сме там и участваме в протеста. Никой от нас с нищо не показваше защо сме там на протеста.

Когато отидох в полицията, най-напред потърсих адвокат, за да може да осъществи контакт с Д., защото мен не ме допускаха при него. Аз само осъществих контакт с адвоката.

След това, когато Д. излезе от полицейското управление ми разказа какво точно се е случило. Разказа ми, че както е бил на протеста са дошли органите на реда и са започнали да прибират, да задържат хора. Той е видял случващото се и е скочил в храстите, в градинката на парка, за да се предпази. Не мога да посоча точно къде в кой храст се е скрил, но е бил там и го е направил, когато е видял, че полицията почва да задържа лица.

Аз си тръгнах от протеста към 20 часа, но не сме говорили по въпроса кога, в колко часа е бил задържан Д..

На следващия ден го освободиха. Аз присъствах на освобождаването му от районното управление. Бях там като го освободиха, може би беше около 15,00 ч. – 16,00 часа. Чаках го отвън. Спомням си, че беше светло, сигурен съм. Не са го освобождавали по тъмно вечерта.

Доста време след случая Д. остана да работи като служител при нас, в нашата фирма. Не е напуснал работа непосредствено след събитията. Може би около 2 - 3 години след това напусна.

Имаше промяна в поведението на Д. след този случай, защото на следващия ден след освобождаването му, имаше колеги, които го разпитваха и знаеха за случилото се. На него не му беше никак приятно, беше притеснен, чувстваше се неудобно когато го разпитваха.

Конкретно за самото задържане не ми е споделял нищо, освен че му е било неприятно. Доколкото съм запознат, Д. е бил задържан с обвинение, че нещо е носил или хвърлял на протеста, но той лично не ми е споделял нищо с подробности. Казвал ми е само, че не е носил нищо в себе си.

СВИДЕТЕЛЯТ К. на въпроси на АДВ. П. :

Времето не беше студено, защото бяхме в парка на сянка, значи не е било студено. Беше топло, пролетно, приятно време – февруари, може би и март, не помня точната дата. Спомням си го, понеже седяхме в парка на земята.

След тази случка не зная Д. да е ходил на протести. П. е имало още такива протести, но не знам ищецът да е ходил.

Аз не съм присъствал на други протести. В този ден, за който сега разказвам участвах не по задължение, а по-скоро от колегиалност, групово отидохме с другите ми колеги.

СВИДЕТЕЛЯТ К. на въпроси на ЮРК. С. :

Не знам ищецът да е използвал специализирана медицинска помощ, след това задържане – било то психиатър или психолог.

СТРАНИТЕ (поотделно) : Нямаме други въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОР К. : Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля Е. К. и освободи същия от съдебната зала.

В залата влиза втория свидетел на ищеца.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля, както следва :

В. М. Р. – 42 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без дела и родствени връзки с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. : Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. на въпроси на съда :

Познавам ищеца от дълги години от квартала, в който живеехме. Това беше по време на ученическите ни години. Познаваме се, но не сме съученици.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. на въпроси на АДВ. П. :

В момента отношенията ни с Д. са близки. Виждаме се, поддържаме приятелски отношения, излизаме заедно. Имаме обща компания, в която се събираме, но по-често се виждаме само двамата. Обичаме да ходим на кино или на заведение. Обичайно се срещаме веднъж в месеца, или веднъж седмично, различно. Чуваме се по телефона редовно.

Разбрах за случилото се с него, за задържането му. Той ми сподели. Знам, че е присъствал на протест пред Министерски съвет през 2020 година. Лично той ми каза, че ще участва в един от протестите. Те бяха няколко и Д. ми сподели, че има намерение да участва. Уведоми ме преди самия протест. Аз не съм участвал. Доколкото си спомням, самият протест беше към края на лятото. Аз му казах, че няма смисъл от тези протести, но той си беше наумил, че иска да подкрепи идеята. До сега не го беше правил. Искаше да изрази собствената си позиция.

Денят след протеста го потърсих, но телефона му беше изключен. По принцип не е конфликтен човек, не посещава дори футболни мачове, не е член на агитки. Успях да се свържа с Д. в късния следобед и тогава ми сподели, че е бил задържан по подозрение, че е замерял органите на реда с транспарант. Каза ми, че дори не е имал такъв и не е държал такива предмети. След като се е създало напрежение, за да се защити от грубата намеса на органите на реда, той се е скрил зад голяма саксия, която е била поставена там някъде в района.

След това ми каза, че е бит, упражнявана е сила върху него. Когато се чухме звучеше много унил, нямаше никакво настроение. Аз мога да кажа, че познавам настроеността му и в таква не го бях

виждал или поне чувал. Когато го попитах има ли нужда от нещо, той ми отговори, че няма. След като го попитах за храна, ми каза, че има моркови. Прозвуча ми смешно, но Д. дори не се засмя. Звучеше много унил. Общо взето общуването ни беше само по телефона. След случая се видяхме доста по-късно. Добре, че ходеше на работа, за да не мисли непрекъснато за случилото се.

Д. живее в собствено жилище, самостоятелно. Видяхме се за първи път, може би около 10 дни след случая. Когато се видяхме, говорихме изцяло за случилото се. Каза ми, че повече никога няма да ходи да изразява своето недоволство, защото отношението, което е претърпял отговаря на преживяното. П., че си е мислил, че това са мирни протести и всичко би протекло по мирен начин, т.е. че няма да се стигне до там да го затварят и бият. Случилото се Д. възприема като израз на унижение спрямо него. Аз не съм го виждал никога в такова настроение, нямаше интерес, желание за нищо, не искаше да прави нищо. Изглеждаше, че моите намерения да му помогна, няма да имат голям успех. Ние комуникирахме по телефона, но когато се видяхме беше пак същият. Добре, че не прекъсна да работи. Ходеше на работа и може би това го отдалечи от проблема.

Д. има много приятели, вписва се много бързо в обстановката. Много е социален, предразположен е към контакти, но сега се беше затворил в себе си. Не се хранеше, беше и отслабнал. Приятелствата му са и служебни, и такива от ученическите години.

По моя преценка периодът на възстановяване от това негово чувство на потиснатост и унилоост отмина. След време се оправи, но заяви, че няма да участва повече в протести и че не би изразил своето мнение по този начин. По принцип е много запален, следи новини, интересува се много от политика и като цяло от случващото се в страната, но от тогава е много резервиран.

Към настоящия момент, Д. работи.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. на въпроси на ЮРК. С. :

Не знам дали е ползвал специализирана медицинска помощ – психолог или психиатър. Доколкото познавам Д., той е против тези неща. Според мен, за него най-добрата терапия е да има отношение, подкрепа от приятелите си. Мисля, че към момента доста се е доближил до това, което беше.

СТРАНИТЕ (поотделно) : Нямаме други въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОР К. : Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля В. Р. и освободи същия от съдебната зала.

СТРАНИТЕ (поотделно) : Нямаме други искания и няма да сочим други доказателства.

ПРОКУРОР К. : Нямам доказателствени искания.

С оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат други доказателствени искания, съдът счита, че делото е изяснено от фактическа страна, предвид на което следва да се приключи съдебното дирене и да се даде ход на устните състезания.

Ето защо, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. П. : Поддържам исковата молба по изложените в нея съображения. С оглед на процесуална икономия, моля да ми дадете срок за писмени бележки.

ЮРК. С. : Моля да отхвърлите исковите претенции на ищеца Д. Ж. с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ като неоснователни и недоказани по подробно изложените мотиви в писмения отговор от 24.03.2025 г., изготвен от колега, работил по случая.

Предвид изхода на настоящото производство, моля да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, в размер определен от съда.

Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца, ако е над минималния размер.

ПРОКУРОР К. : Считаю исковата претенция за основателна и доказана. Претендираният размер на обезщетението е прекомерен и моля да бъде редуциран по справедливост.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на ищеца да представи писмени бележки в срок до 28.11.2025 г.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:19 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: